

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 25/13
v Luxemburgu 7. marca 2013

Rozsudok vo veci C-607/11
ITV Broadcasting Ltd a i./TVCatchup Ltd

Televízni vysielatelia môžu zakázať retransmisiu svojho vysielania inou spoločnosťou prostredníctvom internetu

Táto retransmisia totiž za určitých podmienok predstavuje „verejný prenos“ diel, ktorý musia povoliť ich autori

Cieľom práva Únie¹ je zaviesť vysokú úroveň ochrany autorov, ktorá im umožní získať zodpovedajúcu odmenu za používanie ich diel, najmä v súvislosti s verejným prenosom. Autori teda majú výlučné právo udeliť súhlas s akýmkoľvek verejným prenosom ich diel alebo ho zakázať.

TVCatchup Ltd („TVC“) poskytuje na internete služby televízneho vysielania. Tieto služby umožňujú používateľom prostredníctvom internetu naživo prijímať bezplatné televízne vysielanie.

TVC zaručuje, že používatelia jej služieb majú prístup len k obsahu, ktorý už majú právo legálne pozerať v Spojenom kráľovstve na základe svojej televíznej licencie. Medzi podmienky, s ktorými musia používatelia súhlasiť, patrí získanie platnej televíznej licencie a obmedzenie využívania služieb TVC na Spojené kráľovstvo. Internetová stránka TVC disponuje vybavením, ktoré jej umožňuje overiť miesto, kde sa používateľ nachádza, a odmietnuť prístup v prípade, ak podmienky viažuce používateľov nie sú splnené.

Viacerí vysielatelia komerčných televízií žalujú TVC z dôvodu, že prostredníctvom internetu vysiela ich televízne programy v podstate v reálnom čase. Zažalovali TVC na High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) pre porušenie ich autorských práv na ich vysielania a filmy, predovšetkým z dôvodu verejného prenosu zakázaného vnútroštátnym právom a smernicou 2001/29.

Vnútroštátny súd žiada Súdny dvor o odpoveď na otázku, či subjekt, akým je TVC, vykonáva verejný prenos v zmysle smernice 2001/29 v prípade, že prostredníctvom internetu sprostredkúva televízne vysielania jednotlivcom v rámci verejnosti, ktorí by boli oprávnení prijímať signál pôvodného vysielania prostredníctvom vlastných televíznych prijímačov alebo prenosných počítačov vo svojej domácnosti.

Po prvé Súdny dvor určil obsah pojmu „prenos“ a overil, či v prejednávacom prípade činnosť TVC patrí do jeho pôsobnosti. Podľa smernice 2001/29 právo na verejný prenos zahŕňa akúkoľvek transmisiiu alebo retransmisiu diela verejnosti, ktorá sa nenachádza na pôvodnom mieste prenosu, drôtovými alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane vysielania. Okrem toho povolením zahrnutia chránených diel do verejného prenosu nezanikne právo autora udeliť súhlas alebo zakázať iné verejné prenosy týchto diel. Z tohto dôvodu Súdny dvor dospel k záveru, že ak sa predmetné dielo využíva viackrát, **každá transmisia alebo retransmisia tohto diela, ku ktorej dochádza pri použití špecifickej technológie, v zásade podlieha individuálnemu povoleniu autorom dotknutého diela.**

Keďže sprístupnenie diel prostredníctvom retransmisie terestriálneho televízneho vysielania cez internet prebieha za použitia špecifickej technológie, ktorá je odlišná od pôvodného prenosu, musí

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230).

sa považovať za „prenos“ v zmysle smernice. S takou retransmisiou teda musí byť udelený súhlas autorov vysielaných diel, ktoré sú prenášané verejnosti.

Po druhé Súdny dvor overil, či boli chránené diela skutočne prenášané „verejnosti“. V tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že pojem verejnosť sa týka neurčitého počtu potenciálnych adresátov a navyše zahrnuje relatívne významný počet osôb. Súdny dvor spresňuje, že treba vziať do úvahy kumulatívny účinok, ktorý vyplýva zo sprostredkovania diel potenciálnym adresátom, a že v tejto súvislosti je predovšetkým dôležité vedieť, koľko osôb má súčasne či postupne prístup k tomu istému dielu.

Súdny dvor konštatuje, že retransmisia diel cez internet dotknutá v prejednávanej veci je určená všetkým osobám s pobytom v Spojenom kráľovstve, ktoré majú internetové pripojenie a ktoré tvrdia, že sú držiteľmi televíznej licencie v tomto štáte. Tieto osoby môžu k chráneným dielam pristupovať súčasne prostredníctvom „live streaming“ televíznych vysielaní na internete. Uvedená retransmisia je teda určená neurčitému počtu potenciálnych adresátov a týka sa vysokého počtu osôb. V dôsledku toho Súdny dvor konštatuje, že prostredníctvom dotknutej retransmisie sú chránené diela skutočne prenášané verejnosti v zmysle smernice.

Súdny dvor preto odpovedá, že pojem „verejný prenos“ v zmysle smernice 2001/29 sa má vykladať tak, že sa vzťahuje na retransmisiu diel zahrnutých v terestriálnom televíznom vysielaní, ktorú subjekt odlišný od pôvodného vysielateľa poskytuje prostredníctvom prenosu údajov cez internet sprístupneného predplatiteľom tohto subjektu, ktorí môžu túto retransmisiu prijímať pripojením sa na jeho server, hoci sa nachádzajú v oblasti príjmu tohto terestriálneho televízneho vysielania a môžu ho legálne prijímať na televíznom prijímači.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499